

OU JERUSALEM CENTRE.

RABBI DR ALAN ABRAHAM KIMCHE

"Great Jewish Thinkers"

HaGaon Rav Ovadia Yosef ztz"l (1920- 2013)

"להחזיר עטרה ליושנה - to restore the past Sephardic glory"

Sephardi Chief Rabbi of Tel Aviv 1968 - 1973

Sephardi Chief Rabbi of Israel 1973 - 1983

THE BATTLE TO ESTABLISH MINHAG SEPHARD

**RESPONSA 'YABIA OMER' 6.43
WEDDINGS IN THE 'THREE WEEKS'**

שו"ת יביע אומר חלק ו - אורח חיים סימן מג
ב"ה. שלוח בארמנותיך (תשכ"ט) לפ"ק

בבואי שנה זו לשרת בקודש בעיר ואם בישראל תל אביב רבתי והמחוז, הורתי בס"ד לרבנים רושמי הנישואין ברבנות הראשית לת"א - יפו, להרשות לעשות נישואין לספרדים ועדות המזרח גם לאחר י"ז בתמוז עד ראש חדש אב, ולא עד בכלל, כדעת מרן שקבלנו הוראותיו, וכמנהג עיר קדשנו ותפארתינו ירושלים תובב"א, ובפרט שרוב הנרשמים לנישואין הם רווקים שעדיין לא קיימו מצות פריה ורביה. ואף על פי שעד כה לא נהגו לרשום לנישואין בימי בין המצרים גם לספרדים ועדות המזרח, צייתי שמכאן ולהבא ינהגו להקל

ועכ"פ בא"י מנהגינו כמרן לעשות נישואין עד ר"ח אב, ולכן גם עדות שבאו מחו"ל לא"י להשתקע ינהגו כמנהג א"י. ומכ"ש הבאים ממקום שלא נודע מנהגם בזה, או שיש מקפידים בזה מי"ז בתמוז, ויש שאין חוששין ונושאים עד ר"ח אב, מותר גם לבני המחמירים לנהוג להקל. ועכ"פ יש להתיר למי שלא קיים פו"ר לישא אחר י"ז בתמוז עד ר"ח אב, כיון דמדינא שרי גם אחר ר"ח אב, אלא דלא מסמנא להו מילתא, אבל לפני ר"ח אב שפיר הוי סימנא טבא, והבו דלא להוסיף עלה.

ב) והנה הרמ"א בהגה (סי' תקנא ס"ב) כתב: ונוהגים להחמיר שאין נושאים נשים מי"ז בתמוז ואילך עד אחר ט' באב (מנהגים). אולם מרן הש"ע שם כתב: מר"ח אב עד התענית אין נושאים נשים, ואין עושים סעודת אירוסין, אבל ליארס בלא סעודה אפילו בט' באב מותר שלא יקדמנו אחר. משמע שבמקומותינו אין כאן מנהג להחמיר קודם ר"ח אב ועוד לאלוה מלין שבהיות ועתה ע"פ הרוב החופות נערכות באולמות - נישואין, וכשהנישואין נדחים מיום י"ז בתמוז עד לאחר ט"ב, אין משיגים בנקל אולם לצורך החופה להכיל הקרואים למזמוטי חתן וכלה, ודוחים החופה למספר חדשים עד שיתפנה אולם, ובינתיים החתן שרוי בהרהורי עבירה הקשים מעבירה, ומכ"ש בעוה"ר בדור הזה שהפרוץ מרובה על העומד, והמשודכים נכשלים בחיבוקים ונישוקים, ולפעמים בעבירה גופא, והיא עומדת באיסור נדה מדאורייתא,

הגרי"מ טולידאנו ז"ל בהיותו רב ראשי לת"א - יפו לא היה יכול להרים ראש כלפי עמיתו יבלח"ט הגרא"י אונטרמן שליט"א ולחלוק עליו בהלכה. והם היו ממונים ושולטים על הרבנים רושמי הנישואין, והנהיגו הכל כמנהג בני אשכנז, ולמען השלום שתקו, שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם. והדברים מפורסמים בבירור גמור. ובכה"ג ודאי דלא חשיב מנהג, אבל אנן דלא כייפינן תלי"ת **על משמרת אעמודה להחזיר עטרה ליושנה להורות כדעת מרן שקבלנו הוראותיו**, ולהשוות מנהג עירנו ת"א - יפו כמנהג עיקו"ת ירושלים דדהבא. כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים. וכן קיימו וקבלו הרבנים הגאונים רושמי הנישואין, והוקבע המנהג זה שנים רבות, להתיר נישואין לספרדים ועדות המזרח לאחר י"ז בתמוז עד ר"ח אב, ולא עד בכלל, כמ"ש במנהגי ירושלים. והבא לשנות ולהחמיר, חטא רבים נשא, וידו על התחתונה. ושומע לנו ישכון בטח ושמ"ר, ומה' ישא ברכה

KITNIYOT (RICE, BEANS ETC.) ON PESACH.

A Pesach kashrut booklet published every year in TA contained the ruling:
 "Kitniyot are forbidden on Pesach, and the Sephardim allow it".

After he took office as ChR, Rav Ovadia changed it to read:
 "Kitniyot and permitted on Pesach, but the Ashkenazim forbid it."

RESPONSA YECHAVEH DAAT 6.60
HARAV OVADIA YOSEF
GER SAYING KADDISH FOR NON JEWISH FATHER

שו"ת יחווה דעת חלק ו סימן ס

נראה שאחר מות אביו של הגר, וכן לאחר מות אמו, נכון שיאמר עליהם קדיש לעילוי נשמתם, שכבר כתבו התוספות בסוטה (י:): אודות מה שהתפלל דוד על אבשלום בנו להצילו מדינה של גיהנם ולהכניסו לחיי העולם הבא, שמה שאמרו בסנהדרין (קד) ברא מזכה אבא, אבא לא מזכה ברא, שנאמר ואין מידי מציל, נראה שזהו בלא תפלה, שאין נמנעים מלהעניש את הבן, מפני כבודו של אביו שהוא צדיק, וכמו שאמרו שם אין אברהם מציל את ישמעאל וכו'. אבל תפלה של אביו שפיר מצילתו מגיהנם ומכניסתו לגן עדן. ע"ש

וכן כאן אף על פי שאין הגר מתייחס אל אביו, שגר שנתגייר כקטן שנולד דמי, מכל מקום כיון שהוא הולידו והביאו לחיי העולם הזה, וגרם שיזכה להסתפח בנחלת ה' ולהכיר האמת, ראוי הוא להתפלל בעדו להצילו מבאר שחת ולהכניסו לעולם הבא, ולא גרע מאיש זר שאינו קרוב לנפטר, שיש תועלת בקדיש שאומר לעילוי נשמת הנפטר, וכמו שכתב בשו"ת מהר"י קולון (שרש מד); ומכל מקום אמת הוא שנהגו שאפילו איש זר שאינו קרוב כלל למת, אומר קדיש עבורו, ע"ש

והן עתה ראיתי להגאון רבי אהרן וואלקין בשו"ת זקן אהרן חלק ב' (סימן פז) שנשאל בנידון דידן, וצידד גם כן שרשאי לומר קדיש לעילוי נשמת אביו הנכרי, אלא שאין חיוב בדבר, ושוב דן לומר שנראה כדבר התמוה לרבים, ובפרט שאין אנו יודעים סוד עליית נשמה על ידי הקדיש וכו'. ע"ש

ויש לציין מה שכתב הגאון רבי יוסף יוזפא בספר יוסף אומץ (עמוד שלא) שתיקון אמירת קדיש וברכו בלבד, זהו רק לעמי הארץ, אבל לימוד תורה מועיל שבעתיים מכל התפלה והקדישים. ואם הבן מחדש חידושי תורה אין ערך גדול יותר מהכבוד שזוכה אביו בישיבה של מעלה. ולכן כל אבל על אב ואם ירבה כל מה שאפשר בלימוד התורה. ע"ש